

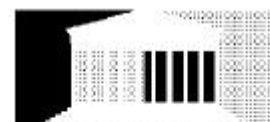

DEUTSCHER BUNDESTAG

Ausschuss für die Angelegenheiten
der Europäischen Union

**SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ
Komisja Europejska**

**ASSEMBLÉE
NATIONALE
DÉLÉGATION POUR
L'UNION EUROPÉENNE**

Wspólne oświadczenie

**Komisji d/s Unii Europejskiej Niemieckiego Bundestagu
Delegacji ds. Unii Europejskiej we Francuskim Zgromadzeniu
Narodowym
i Komisji Europejskiej Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej
z okazji spotkania w ramach Trójkąta Weimarskiego
16 czerwca 2003 roku
w Warszawie**

Nasze wspólne posiedzenie odbywa się w chwili podejmowania ważnych decyzji, które w decydujący sposób wpłyną na przyszłość Unii Europejskiej. Po zakończeniu w minionym tygodniu prac Konwentu Unii Europejskiej w sprawie Przyszłości Europy, prezydent Konwentu, Giscard d'Estaing, przedstawi 20 czerwca w Salonikach Radzie Europejskiej projekt konstytucji dla Europy. W posiedzeniu tym uczestniczyć będą także szefowie państw i rządów krajów przystępujących, w tym Polski, które z dniem 1 maja 2004 roku mają stać się członkami Unii Europejskiej. Pozytywny wynik referendum w miniony weekend otworzył Polsce drzwi do członkostwa.

Odpowiedzialne za sprawy Unii Europejskiej gremia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, Francuskiego Zgromadzenia Narodowego oraz Niemieckiego Bundestagu korzystają z tej okazji, by przesłać Radzie Europejskiej wspólne posłanie.

I. Referendum 7 i 8 czerwca 2003 roku w Polsce, w sprawie przystąpienia do Unii Europejskiej

Największa w historii Unii Europejskiej runda rozszerzeniowa o kraje Europy środkowej i wschodniej, oraz o Malte i Cypr, oznacza dalszy postęp na drodze przewycieczania podziału Europy po drugiej wojnie światowej i czyni z Europy obszar trwałej stabilizacji. Postęp ten powinniśmy wykorzystać w celu zintensyfikowania parlamentarnej współpracy pomiędzy naszymi komisjami, w ramach Trójkąta Weimarskiego.

Pozytywny wynik referendum w sprawie przystąpienia do Unii Europejskiej jest jednym z najważniejszych punktów kulminacyjnych w procesie transformacji politycznej, gospodarczej i społecznej. Jednocześnie stanowi on podstawę skutecznego członkostwa Polski w Unii, służącego interesom zarówno obywateli Polski, jak i pozostałych krajów członkowskich.

Unia Europejska również dokonała dużego wysiłku w celu przygotowania się do przyjęcia dziesięciu i więcej nowych członków. Kolejnym decydującym krokiem są propozycje Konwentu Unii Europejskiej w sprawie Przyszłości Europy. Chodzić będzie więc o to, by wypracowane w ramach Konwentu kompromisy zostały przejęte na krótkiej konferencji rządowej, która ma odbyć się jeszcze w czasie trwania włoskiej prezydencji z udziałem państw przystępujących na równych zasadach.

II. Praca konwentu i przyszła konstytucja Unii Europejskiej

Obrady Konwentu Unii Europejskiej w sprawie Przyszłości Europy nad przyszłą architekturą i zadaniami Unii pokazały, że metoda konwentu nadaje się jako instrument dalszego rozwoju procesu integracyjnego. W przeciwieństwie do klasycznej konferencji rządowej konwent w większym stopniu uwzględnia wymóg demokracji i przejrzystości procesów decyzyjnych i kształtowania opinii publicznej w Unii Europejskiej.

Odpowiedzialne za sprawy Unii Europejskiej komisje parlamentów krajów Trójkąta Weimarskiego pozytywnie oceniają szeroką, przejrzystą i publiczną dyskusję na temat przyszłości Unii, która miała miejsce w ramach Konwentu Unii Europejskiej w sprawie

Przyszłości Europy, i która różniła się od dotychczasowych debat. Metoda konwentu powinna być w sposób wiążący przewidziana jako regularna procedura przyszłych zmian konstytucji.

Intensywne śledzenie prac Konwentu Unii Europejskiej w sprawie Przyszłości Europy przez parlamenty krajów członkowskich przyczyniło się do takiego kształtu przyszłej konstytucji Europy, który zapewni dalszy, skuteczny proces integracji w interesie obywateli i obywateli Europy.

Popieramy rozwiązania wypracowane przez konwent. Kompromis, mający formę tekstu konstytucji, nie powinien być poddany w wątpliwość na konferencji rządowej. Dlatego wyrazimy nasze poparcie, przede wszystkim dla następujących punktów:

Unia Europejska potrzebuje konstytucji wskazującej kierunek jej przyszłego rozwoju, prowadzącej do dalszego udoskonalania demokracji, efektywności i przejrzystości jej struktur. Unia powinna przy tym opierać się zarówno na suwerenności państw jak i na samych obywatelkach i obywatelach. To podwójne źródło legitymizacji Unii Europejskiej powinno znaleźć swoje odbicie i w jej celach i w strukturach instytucjonalnych i prawnych. Należy bardziej wyraźnie niż dotąd rozróżnić pomiędzy kompetencjami europejskimi i kompetencjami państw członkowskich.

Wypowiadamy się za pogłębieniem bliskiej obywatelom, politycznej Europy i popieramy zakotwiczenie Karty Praw Podstawowych jako wiążącego tekstu, umieszczonego w ważnym miejscu przyszłej konstytucji, a w szczególności cieszymy się z propozycji Konwentu w sprawie ustanowienia obywatelskiej inicjatywy legislacyjnej.

Polityka Unii Europejskiej służy zapewnieniu wewnętrznego i zewnętrznego bezpieczeństwa, pomnżaniu gospodarczego dobrobytu, zwalczaniu ubóstwa, ostracyzmu społecznego i zabezpieczeniu podstaw naszego życia.

Zwalczanie ognisk zapalnych na świecie wymaga lepszej koordynacji przedsięwzięć polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony. Oczekujemy lepszej współpracy w dziedzinie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa państw członkowskich Unii

Europejskiej. W tym celu niezbędny jest Europejski Minister Spraw Zagranicznych, który przejmie funkcje Wysokiego Przedstawiciela ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa oraz umocowanych przy Komisji Europejskiej kompetencji w dziedzinie stosunków międzynarodowych. Stworzenie tego urzędu nie może doprowadzić do powstania luk w parlamentarnej kontroli europejskiej polityki zagranicznej. Jego celem musi być wyostrenie profilu Unii Europejskiej, jako aktora w dziedzinie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa i wzmocnienie europejskiego filara w NATO.

Jako komisje odpowiedzialne za sprawy integracji europejskiej w ramach Trójkąta Weimarskiego opowiadamy się wspólnie za wzmocnieniem roli Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych. Parlament Europejski musi stać się równoprawnym z Radą Ministrów prawodawcą Unii. Wazna rola przypada także parlamentom narodowym, jako nosnikom demokratycznej legitymizacji Unii. Współdziałają one na płaszczyźnie prawodawstwa europejskiego i uczestniczą w kontrolowaniu zasady subsydiarności.

By uporać się z wyzwaniami rozszerzonej Unii, zasada podejmowania decyzji większością głosów powinna stać się regułą w Radzie Ministrów. Powołanie w dłuższej perspektywie czasowej stałego przewodniczącego Rady Ministrów może doprowadzić do większej trwałości wyników jego pracy i do lepszej jej przejrzystości. Nie może to jednak prowadzić do osłabienia innych instytucji wspólnotowych.

Skład Komisji Europejskiej powinien być wyważony, zarówno pod względem regionalnym jak i politycznym, i musi zapewniać jej zdolność działania. Decydującym jest przy tym zachowanie jej roli jako strażnika wspólnych interesów.

III. Przyszła współpraca i współdziałanie Trójkąta Weimarskiego

Komisja ds. Unii Europejskiej Niemieckiego Bundestagu, Delegacja ds. Unii Europejskiej Francuskiego Zgromadzenia Narodowego i Komisja Europejska Sejmu Rzeczypospolitej Polski postanawiają także w przyszłości kontynuować – a tam, gdzie to możliwe, zintensyfikować – współpracę parlamentarną w ramach tzw. Trójkąta Weimarskiego.

Polsko-niemiecko-francuska współpraca jest otwartym, nie ekskluzywnym forum. Nie dążymy przy tym do zinstytucjonalizowania tych związków i sztywnych ram czasowych, lecz do wymiany poglądów pomiędzy posłankami i posłami, która ma być organizowana ad hoc, w miarę potrzeb, w celu wypracowania wspólnych pozycji.